

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

N:o 267—277

SISÄLLYS

N:o		Sivu
267	Laki ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain muuttamisesta	769
268	Asetus ympäristövaikutusten arviointimenettelystä	772
269	Laki aravalain 39 §:n muuttamisesta	778
270	Laki aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratulojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta annetun lain 3 ja 21 §:n muuttamisesta	779
271	Laki vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetun lain 15 §:n muuttamisesta	781
272	Laki omistusasuntolainojen korkotuesta annetun lain 14 §:n muuttamisesta	782
273	Laki asumisoikeustalainojen korkotuesta annetun lain 15 §:n muuttamisesta	783
274	Laki asunto-osakeyhtiötalainojen korkotuesta annetun lain 12 §:n muuttamisesta	784
275	Laki omistusasuntolainojen valtiontakauksesta annetun lain 16 §:n muuttamisesta	785
276	Laki asumisoikeusasunnoista annetun lain 54 §:n muuttamisesta	786
277	Laki vuokratulojen lainaehtojen muuttamisesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta	787

N:o 267

Laki

ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä 10 päivänä kesäkuuta 1994 annetun lain (468/1994) 2 §:n 1, 5 ja 6 kohta, 3 ja 5 §, 8 §:n 2 ja 3 momentti, 9 §:n 1 ja 2 momentti, 11 ja 12 § ja 14 §:n 3 momentti sekä
lisätään 2 §:ään uusi 7 kohta, 4 §:ään uusi 3 momentti ja 8 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

2 §

Määritelmiä

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *ympäristövaikutuksella* hankkeen tai toiminnan aiheuttamia välittömiä ja välillisiä vaikutuksia Suomessa ja sen alueen ulkopuolella:

a) ihmisten terveyteen, elinoloihin ja viihdytykseen;

b) maaperään, vesiin, ilmaan, ilmastoon,

kasvillisuuteen, eliöihin ja luonnon monimuotoisuuteen;

c) yhdyskuntarakenteeseen, rakennuksiin, maisemaan, kaupunkikuvaan ja kulttuuriperintöön;

d) luonnonvarojen hyödyntämiseen; sekä
e) a—d alakohdassa mainittujen tekijöiden keskinäisiin vuorovaikutussuhteisiin;

5) *hankkeesta vastaavalla* toiminnanharjoittajaa tai sitä, joka muutoin on vastuussa tässä laissa tarkoitetun hankkeen valmistelusta ja toteuttamisesta;

HE 182/1998
YmVM 8/1998
EV 260/1998

Neuvoston direktiivi 97/11/EY; EYVL n:o L 73, 14.3.1997, s. 5

6) *yhteysviranomaisella* asetuksella säädetävää viranomaista, joka huolehtii siitä, että hankkeen ympäristövaikutusten arviointimenettely järjestetään; sekä

7) *osallistumisella* vuorovaikutusta ympäristövaikutusten arvioinnissa hankkeesta vastaavan, yhteysviranomaisen, muiden viranomaisten sekä niiden välillä, joiden oloihin tai etuihin hanke tai suunnitelma saattaa vaikuttaa.

3 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Tätä lakia sovellettaessa otetaan huomioon, mitä hankkeesta ja sen ympäristövaikutuksista on muussa yhteydessä selvitetty, sekä sovitetaan yhteen mahdollisuuksien mukaan tässä laissa ja muussa lainsäädännössä edellytetyt selvitykset. Tämän lain mukaisen arviointiselostuksen käyttämisestä muun lain mukaisena selvityksenä säädetään erikseen.

4 §

Soveltamisala

Harkittaessa vaikutusten merkittävyyttä yksittäistapauksessa on sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, otettava huomioon hankkeen ominaisuudet ja sijainti sekä vaikutusten luonne siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

5 §

Suhde muihin menettelyihin

Yhteysviranomaisen, kaavaa laativan kunnan tai maakunnan liiton ja hankkeesta vastaavan on oltava riittävässä yhteistyössä hankkeen arviointimenettelyn ja kaavoituksen yhteensovittamiseksi.

Ellei 3 luvun säännöksistä muuta johdu, arviointimenettelyä ei sovelleta 4 §:n 2 momentissa tarkoitettuun hankkeeseen tai toteutetun hankkeen muutokseen, jos vaikutukset on selvitetty muun lain mukaisessa menettelyssä tässä laissa edellytetyllä tavalla ja selvityksistä on kuultu kaikkia niitä, joiden oloihin tai etuihin hanke saattaa vaikuttaa. Yhteysviranomaisen arvioi tarvittaessa muun lain mukaisesti tehtyjen selvitysten ja kuulemisten riittävyyden ennen hankkeen toteutta-

mista koskevan lupa- tai muun siihen rinnastettavan päätöksen tekemistä.

8 §

Arviointimenettelyn aloittaminen

Yhteysviranomaisen on huolehdittava arviointiohjelman tiedottamisesta kuuluttamalla siitä hankkeen arvioidulla vaikutusalueella. Yhteysviranomaisen on huolehdittava myös siitä, että arviointiohjelmasta pyydetään tarvittavat lausunnot ja varataan mahdollisuus mielipiteiden esittämiseen.

Arviointiohjelmasta ei tarvitse tiedottaa, jos se on ilmeisen tarpeetonta siksi, että hankkeesta on jo muussa yhteydessä tässä laissa edellytetyllä tavalla tiedotettu ja kuultu niitä, joiden oloihin tai etuihin hanke saattaa vaikuttaa.

Tiedottamisen ajankohta ja sisältö on määritettävä siten, että hankkeesta vastaavan kilpailuasemaa ei vaaranneta. Samalla on otettava huomioon, mitä 3 luvussa säädetään valtioiden rajat ylittävistä ympäristövaikutuksista.

9 §

Yhteysviranomaisen lausunto

Yhteysviranomaisen antaa lausuntonsa arviointiohjelmasta. Yhteysviranomaisen on lausunnossaan tarvittaessa todettava, miltä osin arviointiohjelmaa on tarkistettava. Lausunnosta on myös käytävä ilmi, kuinka tämän lain mukaisten tarpeellisten selvitysten hankkiminen sekä niistä tiedottaminen ja kuuleminen järjestetään ja sovitetaan tarpeen mukaan yhteen hanketta koskevien muiden lakien mukaisten menettelyjen kanssa. Lausunnossa on esitettävä yhteenveto muista lausunnoista ja mielipiteistä.

Yhteysviranomaisen toimittaa lausuntonsa ja muut lausunnot ja mielipiteet hankkeesta vastaavalle. Lausunto on samalla toimitettava tiedoksi asianomaisille viranomaisille.

11 §

Arviointiselostuksesta kuuleminen

Yhteysviranomaisen on huolehdittava arviointiselostuksen tiedottamisesta kuuluttamal-

la siitä hankkeen arvioidulla vaikutusalueella. Yhteysviranomaisen on huolehdittava myös siitä, että arviointiselostuksesta pyydetään tarvittavat lausunnot ja varataan mahdollisuus mielipiteiden esittämiseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu tiedottaminen ja kuuleminen voidaan järjestää hanketta koskevassa muussa laissa edellytetyn tiedottamisen ja kuulemisen yhteydessä.

12 §

Arviointimenettelyn päättyminen

Yhteysviranomainen antaa lausuntonsa arviointiselostuksesta ja sen riittävydestä. Lausunnossa on esitettävä yhteenvedoista lausunnoista ja mielipiteistä. Arviointimenettely päättyy, kun yhteysviranomainen toimittaa lausuntonsa sekä muut lausunnot ja mielipiteet hankkeesta vastaavalle. Lausunto on samalla toimitettava tiedoksi hanketta käsitteleville viranomaisille.

14 §

Kansainväliset tehtävät

— — — — —
Jos hankkeella on todennäköisesti toisen valtion lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella ilmeneviä merkittäviä ympäristövaikutuksia, yhteysviranomaisen on toimitettava arvioin-

tiohjelma viipymättä ympäristöministeriölle edellä tarkoitetun sopimuksen mukaista toiselle valtiolle ilmoittamista varten. Ympäristöministeriö toimittaa toiselle valtiolle annettavan ilmoituksen tiedoksi ulkoasiainministeriölle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tätä lakia ei sovelleta hankkeeseen, jonka arviointiohjelmasta on ennen tämän lain voimaantuloa tiedotettu kuuluttamalla siitä ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 8 §:n nojalla tai jota koskevasta lupahakemuksesta on tiedotettu julkisesti ennen 14 päivää maaliskuuta 1999 tai kuultu asianosaisia rakennuslain (370/1958), vesilain (264/1961), ympäristölupamenettelylain (735/1991), ilmansuojelulain (67/1982), jätelain (1072/1993), terveydensuojelulain (763/1994), eräistä naapurussuhteista annetun lain (26/1920), kemikaalilain (744/1989), maa-aineslain (555/1981), kaivoslain (503/1965), sähkömarkkinalain (386/1995), yleisistä teistä annetun lain (243/1954), ilmailulain (281/1995), kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetun lain (603/1977) tai ydinenergialain (990/1987) mukaisesti.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkkäre*

N:o 268

Asetus**ympäristövaikutusten arviointimenettelystä**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Ympäristöministerin esittelystä säädetään ympäristövaikutusten arviointimenettelystä 10 päivänä kesäkuuta 1994 annetun lain (468/1994) 4 ja 23 §:n nojalla:

1 luku

Viranomaisten tehtävät

1 §

Ympäristöministeriön tehtävät

Ympäristöministeriö ohjaa, seuraa ja kehittää ympäristövaikutusten arviointimenettelyä yleisesti, päättää arviointimenettelyn soveltamisesta yksittäistapauksessa sekä huolehtii ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) 3 luvun mukaisista tehtävistä.

2 §

Kauppa- ja teollisuusministeriön tehtävät

Kauppa- ja teollisuusministeriö päättää arviointimenettelyn soveltamisesta yksittäistapauksessa ja toimii yhteysviranomaisena ydinenergialaissa (990/1987) tarkoitettuja ydinlaitoksia koskevien hankkeiden osalta.

3 §

Suomen ympäristökeskuksen tehtävät

Suomen ympäristökeskus

1) huolehtii ympäristövaikutusten arviointiin liittyvästä yleisestä koulutuksesta, tiedo-

tuksesta ja tutkimuksesta yhteistyössä muiden viranomaisten, tutkimuslaitosten ja yliopistojen kanssa;

2) avustaa arviointimenettelyssä tarvittavan asiantuntemuksen hankkimisessa;

3) tallentaa ja pitää saatavilla laaditut arviointiohjelmat ja arviointiselostukset sekä yhteysviranomaisen niistä antamat lausunnot;

4) seuraa ja kerää kokemuksia ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain ja tämän asetuksen soveltamisesta;

5) suorittaa ympäristöministeriön sille antamat muut ympäristövaikutusten arviointiin liittyvät asiantuntijatehtävät.

4 §

Alueellisen ympäristökeskuksen tehtävät

Alueellinen ympäristökeskus

1) ohjaa ja valvoo arviointimenettelyn täytäntöönpanoa toimialueellaan;

2) toimii yhteysviranomaisena siten kuin 2 luvussa säädetään;

3) huolehtii laissa ja tässä asetuksessa sille säädetyistä muista tehtävistä.

5 §

Yhteysviranomaisen tehtävät

Yhteysviranomainen

1) sovittaa yhteen arviointimenettelyä mui-

den lakien mukaisiin menettelyihin yhteistyössä asianomaisten viranomaisten kanssa;

2) tekee ympäristöministeriölle esityksen arviointimenettelyn soveltamisesta hankkeeseen ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa yksittäistapauksissa;

3) antaa tarvittaessa lausuntonsa siitä, että hankkeeseen ei sovelleta arviointimenettelyä;

4) hoitaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyä annetun lain 8 ja 11 §:n mukaiset tiedotukset ja kuulutukset sekä järjestää tarvittavat julkiset kuulemistilaisuudet;

5) toimittaa tarvittaessa ympäristöministeriölle tiedot hankkeesta ympäristövaikutusten arviointimenettelyä annetun lain 14 §:n 2 momentissa tarkoitettua toiselle valtiolle ilmoittamista varten;

6) tarkistaa arviointiohjelman ja arviointiselostuksen sekä antaa niistä lausuntonsa;

7) huolehtii tarvittaessa muiden viranomaisten ja hankkeesta vastaavan kanssa, että hankkeen ympäristövaikutusten seuranta järjestetään;

8) toimittaa arviointiohjelman ja -selostuksen sekä niistä antamansa lausunnot mahdollisine käänöksineen Suomen ympäristökeskukselle;

9) huolehtii laissa ja tässä asetuksessa sille säädetyistä muista tehtävistä.

2 luku

Arviointimenettelyn soveltaminen

6 §

Hankeluettelo

Hankkeita, joihin sovelletaan arviointimenettelyä ympäristövaikutusten arviointimenettelyä annetun lain 4 §:n 1 momentin nojalla, ovat:

- 1) eläinten pito:
kanalat ja sikalat, joissa kasvatetaan yli
 - a) 85 000 kananpoikaa tai 60 000 kanaa,
 - b) 3000 sikaa (paino yli 30 kg/sika) tai
 - c) 900 emakkoa;
- 2) luonnonvarojen otto ja käsittely:
 - a) metallimalmien tai muiden kaivoskivennäisten louhinta, rikastaminen ja käsittely, kun irrotettavan aineksen kokonaismäärä on vähintään 550 000 tonnia vuodessa tai avo-

kaivokset, joiden pinta-ala on yli 25 hehtaaria;

b) kiven, soran tai hiekan otto, kun louhinta- tai kaivualueen pinta-ala on yli 25 hehtaaria tai otettava ainesmäärä on vähintään 200 000 kiintokuutiometriä vuodessa;

c) asbestin louhinta tai laitokset, jotka käsittelevät ja muuntavat asbestia tai asbestia sisältäviä tuotteita;

d) turvetuotanto, kun yhtenäiseksi katsottava tuotantopinta-ala on yli 150 hehtaaria;

e) yli 200 hehtaarin laajuinen, yhtenäiseksi katsottavan alueen metsä-, suo- tai kosteikkoluonnon pysyväisluonteinen muuttaminen toteuttamalla uudisojituksia tai kuivattamalla ojittamattomia suo- ja kosteikkoalueita, poistamalla puusto pysyvästi tai uudistamalla alue Suomen luontaiseen lajistoon kuulumattomilla puulajeilla;

f) raakaöljyn tai maakaasun kaupallinen tuotanto;

3) vesistön rakentaminen ja säännöstely:

a) patoturvallisuuslain (413/1984) 9 §:n 2 momentissa tarkoitetut padot;

b) tekoaltaat kun padottu tai varastoituu uusi vesimäärä tai vesimäärän lisäys on yli 10 miljoonaa kuutiometriä;

c) vesistön säännöstelyhankkeet, jos vesistön keskivirtaama on yli 20 kuutiometriä sekunnissa ja virtaama- tai vedenkorkeusolosuhteet muuttuvat olennaisesti lähtötilanteeseen nähden;

d) veden siirto vesistöalueelta toiselle siirrettävän vesimäärän ylittäessä 3 kuutiometriä sekunnissa;

e) tulvasuojeluhankkeet, joiden hyötyala on vähintään 1000 hehtaaria;

4) metalliteollisuus:

a) valimot tai sulatot, joiden tuotanto on vuodessa vähintään 5 000 tonnia;

b) rautatehtaat, terästehtaat, sintraamot, rautalejeerinkien valmistuslaitokset tai pasutuslaitokset;

c) muita kuin rautametalleja jalostavat metallitehtaat tai pasutuslaitokset;

5) metsäteollisuus:

a) massatehtaat;

b) paperi- tai kartonkitehtaat, kun tuotantokapasiteetti on yli 200 tonnia päivässä;

6) kemianteollisuus ja mineraalituotteiden valmistus:

a) raakaöljynjalostamot;

b) laitokset, jotka kaasuttavat tai nesteyttävät öljyliusketta, kivihiiltä tai turvetta vähintään 500 tonnia päivässä;

c) tekokuituja valmistavat tehtaot;

d) liuottimia tai liuottimia sisältäviä aineita käyttävät laitokset, joiden liuottimien käyttö on vähintään 1 000 tonnia vuodessa;

e) kemikaalilain (744/1989) 32 §:ssä tarkoitettua terveydelle ja ympäristölle vaarallisia kemikaaleja laajamittaisesti valmistavat tehtaot;

f) mineraalivillaa tai sementtiä valmistavat tehtaot;

7) energian tuotanto:

a) kattila- tai voimalaitokset, joiden suurin polttoaineteho on vähintään 300 megawattia;

b) ydinvoimalaitokset ja muut ydinreaktorit, mukaan lukien näiden laitosten tai reaktoreiden purkaminen tai käytöstä poistaminen, lukuun ottamatta halkeamis- ja hyötämiskelpoisten aineiden tuotantoon ja konversioon tarkoitettuja tutkimuslaitoksia, joiden suurin jatkuva lämpöteho ei ylitä yhtä kilowattia; ydinvoimalaitokset ja muut ydinreaktorit lakkaavat olemasta tällaisia laitoksia, kun kaikki ydinpolttoaine ja muut radioaktiivisesti saastuneet elementit on pysyvästi poistettu laitosalueelta;

c) laitokset, joissa jälleenkäsitellään säteilytettyä ydinpolttoainetta;

d) laitokset, jotka on suunniteltu — ydinpolttoaineen tuottamiseen ja isooppirikastamiseen, — säteilytetyn ydinpolttoaineen tai runsaasti jätteen käsittelyyn, — säteilytetyn ydinpolttoaineen loppusijoitukseen, — ainoastaan radioaktiivisen jätteen loppusijoittamiseen tai

— ainoastaan säteilytettyjen ydinpolttoaineiden tai radioaktiivisen jätteen varastointiin muualla kuin tuotantopaikassa (suunniteltu pidemmäksi ajaksi kuin 10 vuodeksi);

8) energian ja aineiden siirto sekä varastointi:

a) öljyn tai muiden nesteiden kuin veden ja jäteveden kaukokuljettamiseen tarkoitettua runkoputket;

b) kaasuputket, joiden halkaisija on yli DN 800 millimetriä ja pituus yli 40 kilometriä;

c) vähintään 220 kilovoltin maanpäälliset voimajohdot, joiden pituus on yli 15 kilometriä;

d) öljyn, petrokemian tuotteiden tai kemiallisten tuotteiden varastot, joissa näiden aineiden varastosäiliöiden tilavuus on yhteensä vähintään 50 000 kuutiometriä;

9) liikenne:

a) moottoriteiden tai moottoriliikenneteiden rakentaminen;

b) neli- tai useampikaistaisen, vähintään 10 kilometrin pituisen yhtäjaksoisen uuden tien rakentaminen;

c) tien uudelleenlinjaus tai leventäminen siten, että näin muodostuvan yhtäjaksoisen neli- tai useampikaistaisen tieosan pituudeksi tulee vähintään 10 kilometriä;

d) kaukoliikenteen rautateiden rakentaminen;

e) lentokenttien rakentaminen, kun pääkiitorata on vähintään 2 100 metriä pitkä;

f) pääosin kauppamerenkulun käyttöön rakennettavat meriväylät, satamat, lastaus- tai purkulaiturit yli 1350 tonnin aluksille;

g) yli 1350 tonnin aluksille rakennettavat kanavat, alusliikenteen sisävesiväylät tai satamat;

10) vesihuolto:

a) pohjaveden otto tai tekopohjaveden muodostaminen, jos sen vuotuinen määrä on vähintään 3 miljoonaa kuutiometriä;

b) suuret raakavesi- tai jätevesitunnelit;

c) yli 100 000 asukasvastineluvulle mitoitettua jätevesien käsittelylaitokset;

11) jätehuolto:

a) ongelmajätteiden käsittelylaitokset, joihin ongelmajätteitä otetaan poltettavaksi, käsiteltäväksi fysikaalis-kemiallisesti tai sijoitettavaksi kaatopaikalle, sekä sellaiset biologiset käsittelylaitokset, jotka on mitoitettu vähintään 5000 tonnin vuotuiselle ongelmajättemäärälle;

b) muiden jätteiden kuin ongelmajätteiden polttolaitokset tai fysikaalis-kemialliset käsittelylaitokset, joiden mitoitus on enemmän kuin 100 tonnia jätettä vuorokaudessa sekä biologiset käsittelylaitokset, jotka on mitoitettu vähintään 20 000 tonnin vuotuiselle jättemäärälle;

c) yhdyskuntajätteiden tai -lietteiden kaatopaikat, jotka on mitoitettu vähintään 20 000 tonnin vuotuiselle jättemäärälle;

d) muiden kuin a tai c kohdassa tarkoitettujen jätteiden kaatopaikat, jotka on mitoitet-

tu vähintään 50 000 tonnin vuotuiselle jätemäärälle;

7 §

Arviointimenettelyn soveltaminen yksittäistapauksessa

Harkittaessa arviointimenettelyn soveltamista yksittäistapauksessa ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettuun hankkeeseen on tarkasteltava erityisesti

- 1) hankkeen ominaisuuksia, kuten
 - a) hankkeen koko;
 - b) yhteisvaikutus muiden hankkeiden kanssa;
 - c) luonnonvarojen käyttö;
 - d) jätteen muodostuminen;
 - e) pilaantuminen ja muut haitat;
 - f) onnettomuusriskit ottaen erityisesti huomioon käytettävät aineet ja tekniikat;
- 2) hankkeen sijaintia, kuten
 - a) nykyinen maankäyttö;
 - b) alueen luonnonvarojen suhteellinen runsaus, laatu ja uudistumiskyky;
 - c) luonnon sietokyky, ottaen erityisesti huomioon
 - kosteikot,
 - rannikkoalueet,
 - vuoristo- ja metsäalueet,
 - luonnon- ja maisemansuojelualueet,
 - lain nojalla luokitellut tai suojellut alueet,
 - alueet, joilla yhteisön lainsäädännössä vahvistetut ympäristön tilaa kuvaavat ohjearvot on jo ylitetty,
 - tiheään asutut alueet sekä
 - historiallisesti, kulttuurisesti tai arkeologisesti merkittävät alueet;
 - 3) vaikutusten luonnetta, kuten
 - a) vaikutusalueen laajuus ottaen huomioon vaikutuksen kohteena olevan väestön määrä;
 - b) valtioiden rajat ylittävä vaikutus;
 - c) vaikutuksen suuruus ja monitahoisuus;
 - d) vaikutuksen todennäköisyys;
 - e) vaikutuksen kesto, toistuvuus ja palautuvuus.

8 §

Arviointimenettelystä päättäminen yksittäistapauksessa

Jos yhteysviranomaisen katsoo, että hankkeeseen tai jo toteutetun hankkeen olennai-

seen muutokseen on ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 4 §:n 2 momentin mukaisesti yksittäistapauksessa sovellettava arviointimenettelyä, sen on tehtävä viipymättä ympäristöministeriölle esitys arviointimenettelyn soveltamisesta hankkeeseen.

Yhteysviranomaisen ja ympäristöministeriön on huolehdittava siitä, että arviointitarpeesta on käyty riittävät neuvottelut asianomaisten viranomaisten kesken ja että hankkeesta vastaavalle on varattu tilaisuus tulla kuulluksi asiassa ennen päätöksentekoa.

Ympäristöministeriön on tehtävä lain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu päätös arviointimenettelyn soveltamisesta viipymättä, kuitenkin viimeistään yhden kuukauden kuluessa siitä, kun ympäristöministeriö on saanut hankkeesta riittävät tiedot. Ympäristöministeriö lähettää päätöksen hankkeesta vastaavalle ja yhteysviranomaiselle toimenpiteitä varten sekä tiedoksi asianomaisille viranomaisille.

Edellä ympäristöministeriölle säädetyt tehtävät kuuluvat kauppa- ja teollisuusministeriölle ydinenergialaissa tarkoitettuja ydinlaitoksia koskevien hankkeiden osalta.

9 §

Yhteysviranomaisen

Yhteysviranomaisena toimivat

1) asianomainen alueellinen ympäristökeskus 6 §:n 1—6 kohdassa, 7 kohdan a alakohdassa ja 8—11 kohdassa sekä ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa hankkeissa ja

2) kauppa- ja teollisuusministeriö 6 §:n 7 kohdan b—d alakohdassa ja ydinlaitoksia koskevissa ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa hankkeissa.

10 §

Yhteysviranomaisesta sopiminen

Jos hanke sijoittuu useamman alueellisen ympäristökeskuksen toimialueelle, viranomaisten on sovittava, mikä niistä toimii hankkeen yhteysviranomaisena.

Jos yhteysviranomaisesta syntyy epäselvyyttä tai alueellinen ympäristökeskus vastaa hankkeen suunnittelusta tai toteuttamisesta,

ympäristöministeriö määrää, mikä alueellisista ympäristökeskuksista toimii hankkeen yhteysviranomaisena. Ympäristöministeriön asiassa tekemään päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

3 luku

Arviointiohjelma ja arviointiselostus

11 §

Arviointiohjelma

Arviointiohjelmassa on esitettävä tarpeellisessa määrin

1) tiedot hankkeesta, sen tarkoituksesta, suunnitteluvaiheesta, sijainnista, maankäyttötarpeesta ja sen liittymisestä muihin hankkeisiin sekä hankkeesta vastaavasta;

2) hankkeen toteuttamisvaihtoehdot, joista yhtenä vaihtoehtona on hankkeen toteuttamatta jättäminen, ellei tällainen vaihtoehto erityisestä syystä ole tarpeeton;

3) tiedot hankkeen toteuttamisen edellyttämistä suunnitelmista, luvista ja niihin rinnastettavista päätöksistä;

4) tiedot ympäristövaikutuksia koskevista laadituista ja suunnitelluista selvityksistä sekä aineiston hankinnassa ja arvioinnissa käytettävistä menetelmistä ja niihin liittyvistä oletuksista;

5) ehdotus tarkasteltavan vaikutusalueen rajauksesta;

6) suunnitelma arviointimenettelyn ja siihen liittyvän osallistumisen järjestämisestä; sekä

7) arvio hankkeen suunnittelu- ja toteuttamisaikataulusta sekä arvio selvitysten ja arviointiselostuksen valmistumisajankohdasta.

12 §

Arviointiselostus

Arviointiselostuksessa on esitettävä tarpeellisessa määrin

1) edellä 11 §:ssä tarkoitetut tiedot tarkistettuina;

2) selvitys hankkeen ja sen vaihtoehtojen suhteesta maankäyttösuunnitelmiin sekä hankkeen kannalta olennaisiin luonnonvarojen käyttöä ja ympäristönsuojelua koskeviin suunnitelmiin ja ohjelmiin;

3) hankkeen keskeiset ominaisuudet ja tek-

niset ratkaisut, kuvaus toiminnasta kuten tuotteista, tuotantomääristä, raaka-aineista, liikenteestä, materiaaleista ja arvio jätteiden ja päästöjen laadusta ja määristä ottaen huomioon hankkeen suunnittelu-, rakentamis- ja käyttövaiheet mahdollinen purkaminen mukaan lukien;

4) arvioinnissa käytetty keskeinen aineisto;

5) selvitys ympäristöstä sekä arvio hankkeen ja sen vaihtoehtojen ympäristövaikutuksista, käytettyjen tietojen mahdollisista puutteista ja keskeisistä epävarmuustekijöistä, mukaan lukien arvio mahdollisista ympäristöönnettomuuksista ja niiden seurauksista;

6) selvitys hankkeen ja sen vaihtoehtojen toteuttamiskelpoisuudesta;

7) ehdotus toimiksi, joilla ehkäistään ja rajoitetaan haitallisia ympäristövaikutuksia;

8) ehdotus seurantaohjelmaksi; sekä

9) yleistajuinen ja havainnollinen yhteenveto 1—8 kohdassa esitetyistä tiedoista.

4 luku

Osallistuminen ja määräajat

13 §

Tiedottaminen

Yhteysviranomaisen on tiedotettava arviointiohjelma viipymättä kuuluttamalla vähintään 14 päivän ajan hankkeen todennäköisen vaikutusalueen kuntien ilmoitustauluilla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa (34/1925) säädetään. Kuulutus on lisäksi julkaistava ainakin yhdessä hankkeen vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä.

Kuulutuksesta on käytävä ilmi riittävästi yksilöidyt tiedot hankkeesta, sen sijainnista, hankkeesta vastaavasta sekä siitä, miten arviointiohjelma voi esittää mielipiteitä ja antaa lausuntoja. Lisäksi kuulutuksessa on mainittava, missä arviointiohjelma ja yhteysviranomaisen siitä myöhemmin antama lausunto pidetään nähtävänä arviointimenettelyn aikana.

Yhteysviranomaisen on tiedotettava ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta. Arviointiselostusta koskevasta kuulutuksesta on voimassa soveltuvin osin, mitä edellä 1 ja 2 momentissa säädetään arviointiohjelma kuuluttamisesta ja kuulutuksen sisällöstä.

Yhteysviranomaisen on varattava hankkeen

vaikutusalueen kunnille tilaisuus antaa lausuntonsa arviointiohjelmasta sekä arviointiselostuksesta.

14 §

Kuuleminen

Mielipiteet ja lausunnot on toimitettava yhteysviranomaiselle kuulutuksessa ilmoitettuna aikana, joka alkaa kuulutuksen julkaisemispäivästä ja kestää vähintään 30 päivää ja enintään 60 päivää.

15 §

Muu osallistuminen

Edellä 13 §:ssä säädetyn lisäksi hankkeesta vastaava ja yhteysviranomaisena voivat sopia tiedottamisen ja kuulemisen järjestämisestä myös muulla tavalla.

16 §

Yhteysviranomaisen lausunto ja määräajat

Yhteysviranomaisen on annettava lausunto arviointiohjelmasta hankkeesta vastaavalle yhden kuukauden kuluessa lausuntojen antamiseen ja mielipiteiden esittämiseen varatun määräajan päättymisestä.

Yhteysviranomaisen on annettava lausunto arviointiselostuksesta hankkeesta vastaavalle kahden kuukauden kuluessa lausuntojen antamiseen ja mielipiteiden esittämiseen varatun määräajan päättymisestä.

Yhteysviranomaisen on lisäksi toimitettava arviointiohjelma ja -selostus sekä niistä antamansa lausunnot mahdollisine käännoiksi tiedoksi Suomen ympäristökeskukselle, sekä arviointiselostuksesta antamansa lausunto tiedoksi hankkeen vaikutusalueen kun-

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

nille ja tarvittaessa seutukaavoituksesta vastaaville maakuntien liitoille ja muille asianomaisille viranomaisille.

5 luku

Valtioiden välinen arviointimenettely

17 §

Valtioiden välinen arviointimenettely

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua kansainvälisen sopimuksen mukaisesta ilmoituksesta on käytävä ilmi erityisesti

- 1) tiedot hankkeesta;
- 2) tiedot mahdollisesti valtioiden rajat ylittävistä ympäristövaikutuksista;
- 3) tiedot arviointimenettelystä ja hankkeen toteuttamisen kannalta olennaisesta päätöksestä; sekä
- 4) kohtuullinen määräaika, jonka kuluessa viranomaisten, kansalaisten ja yhteisöjen mahdolliset ilmoitukset osallistumisesta arviointimenettelyyn on toimitettava ympäristöministeriölle.

6 luku

Voimaantulo

18 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tällä asetuksella kumotaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä 25 päivänä elokuuta 1994 annettu asetus (792/1994) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 269

Laki**aravalain 39 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/1993) 39 §:n 2 ja 3 momentti seuraavasti:

39 §

Muutoksenhaku

Oikaisuvaatimuksesta annettuun kunnan viranomaisen, asuntorahaston tai valtiokonttorin päätökseen saa, jollei 3 momentista muuta johdu, hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun kunnan viranomaisen päätökseen, joka koskee kunnan 8, 12, 16, 20 tai 26 §:n taikka arava-asetuksen (1587/1993) 34 §:n nojalla tekemää päätöstä, ei saa hakea muutosta valittamalla. Kunnan 3 §:n 2 momentin nojalla tekemään päätökseen lainoitettavista kohteista

ei saa erikseen hakea oikaisua eikä valittamalla muutosta. Oikaisuvaatimuksesta annettuun asuntorahaston päätökseen, joka koskee asuntorahaston 5, 8, 16, 26 tai 32 §:n nojalla tekemää päätöstä, ei saa hakea muutosta valittamalla. Oikaisuvaatimuksesta annettuun valtiokonttorin päätökseen, joka koskee valtiokonttorin 12, 20, 26, 31 tai 38 §:n nojalla taikka arava-asetuksen 34 §:n nojalla tekemää päätöstä, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 270

Laki**aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta annetun lain 3 ja 21 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1190/1993) 3 §:n 1 momentti ja 21 §, sellaisena kuin niistä on 3 §:n 1 momentti laissa 682/1997, seuraavasti:

3 §

Rajoitusaika

Aravavuokra-asuntoja ja aravavuokrataloja koskevat rajoitukset ovat voimassa asuntolainan ennaikaisesta takaisinmaksusta riippumatta sen ajan, joksi laina on myönnetty. Tämän jälkeen ovat voimassa vielä kymmenen vuoden ajan muut tässä laissa tarkoitetut rajoitukset paitsi ne, joista säädetään 7 ja 9—12 §:ssä. Mainitun kymmenen vuoden aikana 8 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohtaa sovelletaan siten, että luovutuksensaajan nimeää kunnan sijasta valtion asuntorahasto. Samana aikana saadaan 13 §:n 1 momentissa tarkoitettu muu kuin erityisten väestöryhmien vuokra-asuntona lainoitettu vuokratalo muuttaa asunto-osakeyhtiötaloksi ilmoittamalla siitä kunnalle, jos 13 §:ssä tarkoitetut lainat on kokonaan maksettu takaisin. Lain 8 §:n 3 momentin säännöstä kunnan lunastusoikeudesta sovelletaan edellä mainitun kymmenen vuoden aikana kuitenkin enää vain silloin, kun omaisuus on siirtynyt oikeushenkilön lakkaamisen johdosta. Jos rajoitusten jatkaminen mainitun kymmenen

vuoden ajaksi tai niiden jatkuminen mainittuna aikana loukkaisi omistajan oikeutta varallisuutensa normaaliin, kohtuulliseen ja järkevään käyttöön tai muodostuisi muutoin ilmeisen kohtuuttomaksi, valtion asuntorahaston on myönnettävä niistä vapautus.

Muutoin vapauttamiseen sovelletaan, mitä 16 §:ssä säädetään.

21 §

Muutoksenhaku

Hakija, joka on tyytymätön valtion asuntorahaston, valtiokonttorin, kunnan taikka kunnanhallituksen tai lautakunnan alaisen viranhaltijan tekemään päätökseen tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitetussa asiassa, saa hakea päätökseen oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Vuokra-asunnon hakija saa hakea oikaisua vuokralaisen valintaa tai hyväksymistä koskevaan kunnan päätökseen. Oikaisuvaatimus on tehtävä päätöksen tehneelle viranomaiselle ja kunnanhallituksen tai lautakunnan alaisen viranhaltijan päätök-

sestä kunnanhallitukselle tai lautakunnalle. Päätökseen, johon saa hakea oikaisua, on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Vuokralaisen valintaa tai hyväksy-

mistä koskevaan päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 271

Laki

vuokra-asuntolainojen korkotuesta annetun lain 15 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vuokra-asuntolainojen korkotuesta 19 päivänä joulukuuta 1980 annetun lain (867/1980) 15 §, sellaisena kuin se on laissa 1203/1993, seuraavasti:

15 §

Hakija, joka on tyytymätön valtion asuntorahaston, valtiokonttorin, kunnan taikka kunnanhallituksen tai lautakunnan alaisen viranhaltijan tekemään päätökseen tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettussa asiassa, saa hakea päätökseen oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaanista. Oikaisuvaatimus on tehtävä päätöksen tehneelle viranomaiselle ja kunnanhallituksen tai lautakunnan alaisen viranhaltijan päätöksestä kunnanhallitukselle tai lautakunnalle. Päätökseen, johon saa hakea oikaisua, on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun valtion

asuntorahaston päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun kunnan viranomaisen ja valtiokonttorin päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Vuokralaisen valintaa tai hyväksymistä koskevaan päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 272

Laki**omistusasuntolainojen korkotuesta annetun lain 14 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan omistusasuntolainojen korkotuesta 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1204/1993) 14 § seuraavasti:

14 §

Muutoksenhaku

Hakija, joka on tyytymätön kunnan tai valtiokonttorin päätökseen tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettussa asiassa, saa hakea päätökseen oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus on tehtävä päätöksen tehneelle viranomaiselle ja kunnanhallituksen tai lautakunnan alaisen viranhaltijan päätöksestä kunnanhallitukselle tai lautakunnalle. Päätökseen, johon saa hakea oikaisua,

on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun kunnan viranomaisen 8 §:n mukaiseen päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta. Muuhun oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 273

Laki

asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain 15 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asumisoikeustalolainojen korkotuesta 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1205/1993) 15 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1206/1995, seuraavasti:

15 §

Muutoksenhaku

Hakija, joka on tyytymätön valtion asunto-rahaston tai valtiokonttorin päätökseen tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitetussa asiassa, saa hakea päätökseen oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus on tehtävä päätöksen tehneelle viranomaiselle. Päätökseen, johon saa hakea oikaisua, on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Oikaisuvaatimuksesta annettuun valtion asuntorahaston päätökseen, joka koskee rahaston 9 §:n nojalla tekemää päätöstä, ei saa hakea valittamalla muutosta. Muuhun oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa hakea valittamalla muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 274

Laki**asunto-osakeyhtiötalolainojen korkotuesta annetun lain 12 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asunto-osakeyhtiötalolainojen korkotuesta 28 päivänä maaliskuuta 1996 annetun lain (205/1996) 12 § seuraavasti:

12 §

Muutoksenhaku

Hakija, joka on tyytymätön valtion asunto-rahaston päätökseen tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitetussa asiassa, saa hakea päätökseen oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus on tehtävä päätöksen tehneelle viranomaiselle. Päätökseen, johon saa hakea oikaisua, on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun valtion asuntorahaston päätökseen, joka koskee rahaston 8 §:n nojalla tekemää päätöstä, ei saa hakea valittamalla muutosta. Muuhun oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa hakea valittamalla muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 275

Laki

omistusasuntolainojen valtioneuvoksesta annetun lain 16 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan omistusasuntolainojen valtioneuvoksesta 28 päivänä maaliskuuta 1996 annetun lain (204/1996) 16 § seuraavasti:

16 §

Muutoksenhaku

Hakija, joka on tyytymätön valtion asunto-
rahaston päätökseen tässä laissa tai sen no-
jalla annetuissa säännöksissä tarkoitettussa
asiassa, saa hakea päätökseen oikaisua 14
päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.
Oikaisuvaatimus on tehtävä päätöksen teh-
neelle viranomaiselle. Päätökseen, johon saa
hakea oikaisua, on liitettävä oikaisuvaati-

musosoitus. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä
viipymättä.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätök-
seen saa hakea muutosta valittamalla siten
kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) sää-
detään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huh-
tikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn
päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa
voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

HE 237/1998
YmVM 7/1998
EV 251/1998

3 490301/30

N:o 276

Laki**asumisoikeusasunnoista annetun lain 54 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asumisoikeusasunnoista 16 päivänä heinäkuuta 1990 annetun lain (650/1990) 54 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 356/1993, seuraavasti:

54 §

Valitus

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa, jollei 2 momentista muuta johdu, hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Asumisoikeuden saajaksi tai luovutuksen-saajaksi hyväksymistä koskevaan päätökseen saa kuitenkin hakea muutosta valittamalla vain, jos valittajan hakemus on hylätty sen

vuoksi, ettei hän täytä asumisoikeuden saajalle tai luovutuksensaajalle asetettuja edellytyksiä tai että virheellinen menettely on vaikuttanut valittajan vahingoksi. Valituksen johdosta annettuun lääninoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 277

Laki

vuokratalolainojen lainaehtojen muuttamisesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vuokratalolainojen lainaehtojen muuttamisesta 21 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1186/1990) 9 §, sellaisena kuin se on laissa 1192/1993, seuraavasti:

9 §

Muutoksenhaku

Hakija, joka on tyytymätön valtiokonttorin päätökseen tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettussa asiassa, saa hakea päätökseen oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus on tehtävä päätöksen tehneelle viranomaiselle. Päätökseen, johon saa hakea oi-

kaisua, on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä. Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 267—277, 2 1/2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999